

27. napirendhez (2015.12.14.)

Tisztelt Jelenlévők, tisztelt Képviselő-testület, tisztelt Polgármester úr!

Mondanivalómat a „település lakosságának és az önkormányzat jövedelem-növelésének lehetőségei” tárgy körben a téma jelentősége miatt már korábban szerettem volna a testülettel megbeszélni. Sajnos erre csak ma kerülhetett sor, és ma is csak az utolsónak besorolva az előterjesztések között.

Pedig a téma nagyobb jelentőségű a Község életében, mint amit a Polgármester úr a Gazdasági Településfejlesztési és Turisztikai Bizottságnak szóló Előterjesztésében rögzített.

Köszönöm a Testületnek, hogy ha az utolsó napirendi pontként is, de erről a beszélhetek.

Minden esetre a napirendi mondanivalómat írásban is benyújtom és külön is kérem a jegyzőkönyvhöz mellékelni, az önkormányzati törvény 32. §. 2. bekezdés c., pontja alapján. Nem szeretném, ha az ülés végén a lankadó figyelem miatt ez csak elszálljon a levegőbe.

Polgármester úr az előterjesztésében a 2014-ben elfogadott Településfejlesztési Konceptió időarányos részteljesítését nem tartja értelmezhetőnek, mert az egy hosszabb távú fejlesztési irány.

De már a 2. év telik el, azóta! Mégiscsak érinteni kell, hogy legalább abban az irányba megyünk-e, amit akkor elfogadtunk és meghatároztunk a Községünk fejlesztési irányaként.

Szerintem nem, a hozott intézkedések sok tekintetben szembemennek ezzel, de a Polgármester úr mostani előterjesztése is ellentétes ezzel. Erre az állításomra visszatérek.

Eddig minden programunkban a munkahelyteremtést, mint fő célt jelöltük meg. Ezért nem maradnak itt a fiatalok, ezért nem bővülnek a lakossági jövedelmek, stb.

- Az említett, elfogadott településfejlesztési koncepciónkban a munkahely-teremtés fontossága 11(!) alkalommal van említve, (oldalszám szerint: 4., 5., 8., 9., 10., 11., 13., 14., 15.),
- a Révfülöpi Képek 2014. decemberi számában a központban építendő új vitorláskikötőről a Polgármester úr cikkében a legfőbb érv a bevételnövelés mellett a létrejövő munkahelyek.
- ugyanez megjelenik a kikötő érdekében végrehajtott legutóbbi HÉSZ módosítás 31. oldalán, vagy a kikötő engedélyezéséhez a Hatóságnak beadott Környezeti Hatástanulmány 50. oldalán, és még számos más írásos önkormányzati anyagban.

Ezért csodálkozom a Polgármester úrnak a témámra adott előterjesztésén, amiben részletesen taglalja, hogy Révfülöpon mennyire nincs szükség új munkahelyekre, mert nincs munkaerő. A Hivatal munkaerő igényét sem tudták révfülöpi lakossal betölteni, nem is beszélve a fizikai munkakörökről, a vállalkozók sem találnak helyi munkaerőt, a közmunka lehetőségekre pedig lasszóval sem lehet embert találni.

A Polgármester úr előterjesztése alapján tehát kijelenthetjük, hogy mindazok az állítások, amelyek az előzőekben felsorolt iratokban, határozatokban a munkahelyteremtésről szerepelnek, nem valósak, ezeket az intézkedéseket, és különösen a kikötő beruházást, a munkahelyteremtés szükségessége nem indokolják. Ezt kérem hangsúlyosan rögzíteni.

Írja a polgármester úr, hogy az Önkormányzat, mint a Község legnagyobb munkáltatója, a lakossági jövedelmek növelésében nem tud tovább menni a bértábla miatt, és más okokból.

Én pedig ezt bajnak tartom.

Bajnak tartom, hogy az Önkormányzat csak olyan munkahelyeket tudott létrehozni, melyeket behatárol a központi bértábla. És nem olyanokat, önkormányzati vállalkozások formájában, amik ezt kikerülik, és rendes jövedelemmel, éves munkát biztosítanak.

Amivel megállítható a fiatalok elvándorlása, az elöregedés, és még az elköltözöttek is esetleg visszajönnének.

Pedig számtalan megoldás, pályázati lehetőség volt és van jelenleg is, amivel nem élünk.

Ha volna megfelelő ötlet ezekre, akkor nemcsak a lakossági, de az önkormányzati jövedelmek is jelentősen növekednének és nem a Balaton partunk kockáztatásában gondolkoznánk.

Ezek közül néhány lehetőséget megemlítek, a részletek kifejtése nélkül, mert azokat írásos javaslat formájában is átadom a polgármester úrnak, ha igényli.

1. Régebbi testületi döntés volt egy **kertészeti vállalkozás elindítása**, kiváló agrárszakemberrünk, Varga György képviselő úr patronálásával.

A kezdeményezés a részletek kidolgozása előtt elhalt, hasonlóan minden eddigi előremutató dologhoz. Ezt újra elő kell venni, annyi változtatással, hogy nem átlagos, hanem egy kifejezetten élömunka igényes, szántóföldi és fóliás **biokertészetet** hoznánk létre, meglévő és vásárolt területen, önálló önkormányzati vállalkozás keretében.

A táptalajt a zöldhulladékok egy részének komposztálásából, a téli fűtési energiát pedig a zöldhulladékok másik részének megfelelő módszerrel történt konzerválásával, és a fűtési idényben ebből biogáz fejlesztésével, eltüzelésével biztosítanánk.

Kiváló agrárszakemberek vannak Révfülöpön – itt van pld. a polgármester úr is – akik mindezt képesek volnának megvalósítani.

De vannak az üdülőtulajdonosok között is olyan specialisták, akik ebben otthon vannak. Szívesen segítenének, ha igényeljük, és nem csak azon törjük a fejünket, hogyan fizettesünk velük egyre több adót úgy, hogy ne szólhassanak bele semmibe, de ne is tudjanak semmiről.

Beláthatatlanul nagy üzleti és jövedelemszerzési lehetőség van a kedvező földrajzi fekvésünk miatt, a nagyon drágán értékesíthető bio-zöltségek értékesítésével, csomagolt, vagy elő-feldolgozott formában

Ha erre nem volna pillanatnyilag elég révfülöpi munkaerő, megpróbálhatnánk hazahozni a munkavállalás miatt már máshol élő elszármazott révfülöpieket, vagy a környező falvakból alkalmaznánk fiatal, magyar házaspárokat.

Elősegítve a révfülöpi letelepedésüket, talán segítenének a lassan kiüresedő iskola tanulólétszámán, fizetnének adót, a fogyasztásuk révén növekedne a révfülöpi kereskedők és szolgáltatók forgalma télen is, akik mindezt több helyi adó fizetésével honorálnák.

A gyerekeink találkozhatnak egy megfelelő iskolai program keretében a biológiai módszerekkel, megtanulnák a fenntartható fejlődés alapjait.

Ilyen típusú önkormányzati vállalkozások létrehozására pályázni lehet a KEOP (Környezet és Energia Program) és a KEHOP (Környezeti és Energetikai Hatékonysági Program) pályázati kiírások keretében, de még sok egyéb helyen is.

2. Második lehetőségként **egészségügyi szolgáltatási vállalkozás** létrehozása is szóba jöhetne, ami több szempontból nagyon fontos, egyúttal jövedelmező lenne.

Ennél a dolognál érdemes figyelembe venni, hogy az év nagy részében milyen életkorú népesség tartózkodik Révfülöpön.

Itt van először is a saját lakosságunk, amelynek több mint 60 %-a nyugdíjas, vagy ahhoz közeli életkorú.

Az üdültulajdonosok döntő többsége is hasonló korösszetételű, akik általában tavasztól késő ősziig itt tartózkodnak. Tulajdonképpen az ő és az őket látogató családtagjaik fogyasztása tudja életbe tartania az üzleteket, a postát, a gyógyszertárat.

És ez a réteg újratermelődik. Amikor csak tehetik, eljönnek hozzájuk Pestről, vagy máshonnan a családtagok, akik arra készülnek, hogy idős korukban a szülőkhöz hasonlóan ők is ilyen módon fognak élni, szeretett Révfülöpünkön. (Ha meghagyjuk szerethetőnek.)

Így látható, hogy a sajátjainkkal együtt, mindig is a nyugdíjasok lesznek többségben, aki a csendet, a nyugalmat, a szép környezetet kedvelik.

Ezt a Településfejlesztési Konceptió kidolgozása előtti közvélemény-kutatásban a mieinkkel együtt, egységesen hangsúlyozták is.

Ez az a réteg, amelyik a leginkább igényelne egy magasabb szintű egészségügyi ellátást, szolgáltatást és azt meg is fizetné.

A révfülöpi nyugdíjasaink részére ezt ingyen az Önkormányzat biztosítaná, mások fizetnének.

Ehhez kiindulásként egy olyan 24 órás ügyeleti orvosi szolgálat kellene - megfelelő felszereltséggel és mentőautóval - ami az azonnali beavatkozást igénylő életmentő feladatokat helyben megoldja.

Gondolok itt egy szívrohamra, agyvérzésre, balesetre, stb., amihez most meg kell várni a mentőt, aki majd valamilyen kórházba elszállítja.

Az életben maradás esélye, főként az idősebbeknek, itt sokkal rosszabb, mint egy nagyobb városban, mert a bajtól a megfelelően felszerelt orvosi ellátásig nagyon sok idő telik el.

Ezen mindenképpen változtatni kell Révfülöpön, akármennyibe is kerül. Erre kell csoportosítani pénzt, elsősorban. Máshol is vannak ilyenek. A Társadalombiztosítással is lehetne erre szerződést kötni.

Vannak helységeink, egészségügyi szakdolgozóink, tudunk gyógytornáztatni, környékben egy busszal pihentetően túráztatni, tudunk jó étkezést, programokat adni az időseknek, el tudjuk vinni gyógyfürdőbe, szervezni tudnánk szép időskori révfülöpi életet a saját nyugdíjainkkal együtt, és közben pénzt is keresne az Önkormányzat. **Ez a fedezete az életmentő ellátásnak.**

A nyugdíjasok így hosszabb időt töltenének itt. Még az is lehet, hogy állandó lakosnak is bejelentkeznének. Ennek statisztikai jelentősége lenne.

Ilyen jellegű szolgáltatásnyújtásra a KDOP (Közép-dunántúli Operatív Program) keretében, de más, munkahelyteremtő és szolgáltatásfejlesztő pályázatokban is van lehetőség.

3. Utoljára hagytam a **vitorlásokikötőt**, mint szóba jöhető vállalkozást.

Nagyon javaslom meggondolni ezt a kérdést.

Lehet, hogy a most megjelent pályázatok vakító fényében ez könnyen kivitelezhetőnek tűnik, de körben minden település kikötőt épít és ez olyan konkurencia lesz, amivel számolni kell.

Ráadásul a tervezett központi helyszín ellen nagyon sokan tiltakoznak.

A magam részéről a legnagyobb gondnak azt tartom, hogy a mai napig semmit nem tudunk ennek a kikötőnek az összefüggéseiről.

Úgy született meg erről a helyszínről a döntés, hogy más lehetőséget nem is vizsgáltunk. Pedig a 8/2005. TNM rendelet piktogramokkal 8 db lehetséges kikötőhelyszínt is kijelölt. Mindközül a móló mellett minősítették a legrosszabbnak, mégis ezt erőltetjük, de miért?

A bevezetőm során tisztázódott a polgármester úr előterjesztéséből, hogy munkahelyteremtési oka a kikötőnek nincs.

Marad a bevételszerzési ok, de ez bármelyik másik helyszínen is releváns lenne, tehát ez sem indokolja a móló melletti helyszín kizárólagosságát.

Ráadásul ennek a gazdasági dolgairól semmit nem tudunk.

Miből, mennyiért, kinek a pénzéből, minek a fejében, milyen garanciák mellett, stb.

Annyit tudunk, hogy kb. 1 milliárd Ft-ba fog kerülni és a 2014. decemberi Révfülöpi Képek cikke szerint évi 60 millió Ft bevételre számít a polgármester úr.

Mint tudjuk, a bevétel a tevékenységből befolyt teljes pénzösszeget jelenti, amin belül viszont ott vannak a költségek, amiről a cikkben nincs szó. Ezek szerény számítás szerint is messze meghaladják az évi 60 millió Ft bevételt, így masszív ráfizetés fog keletkezni.

Ebbe most részletesen nem akarok belemenni, de a **pénzügyi viszonyokról teljes körű, minden részletre kiterjedő írásos tájékoztatást kérek a polgármester úrtól, az önkormányzati törvény 32. §. 2. bekezdés f., pontja alapján.**

Az, hogy majd a környezetvédelmi engedély birtokában kezdünk számolgatni, nem elfogadható, mert a beruházás már megindult, 10 millió Ft körüli összeget ráköltöttünk.

Ha ezután kezdünk számolgatni, akkor mire ment el ez a rengeteg pénz?

Ezt a kikötőt a móló mellett semmi nem indokolja. Itt nem volna szabad megcsinálni.

Sok ember érzi úgy, hogy ezzel olyan környezetvédelmi érdeksérelem következik be, ami az eddig kedvezőnek tartott környezeti és természeti állapotukat nagymértékben rontja.

Ami annyira árt az emberi viszonyaiknak és az ingatlanjaik értékének, hogy mindezek miatt bírósághoz fordulnak, ha e mellett a kikötő mellett kitart az Önkormányzat.

Tudhatjuk, vannak eredmény utáni jutalékért dolgozó ügyvédek, szép számmal!

Ezek az emberek a környezeti hatástanulmánnyal megkeresték az Igazságügyi Szakértő Kamara Környezettudományi szakbizottságának Természetvédelmi Szekcióját, ahol egyértelműsítették, hogy ezzel az önkormányzati húzással Révfülöp egésze, ezen belül pedig minden ingatlan jelentősen leértékelődik és perelhető, mert a kárt az Önkormányzat nem kompenzálja.

Ennek a következménye pedig több milliárd Ft is lehet, amit a beruházónak, azaz az Önkormányzatnak, mint ötletgazdának és kezdeményezőnek kell állni, attól függetlenül, hogy a végén esetleg nem is az Önkormányzaté lesz ez a terület.

És egyet is kell érteni azokkal, akik ezt a helyet szeretnék meghagyni annak, ami.

Ez Révfülöp egyetlen értékes turisztikai területe. Ha kikötőt csinálunk belőle, leértékelődik egész Révfülöp. Nem többlet turisztikai bevételt, hanem turisztikai veszteséget fog okozni.

Ha mindenképpen szükségünk van egy vitorlás kikötőre, javaslom, vegyük fel a hivatalos kapcsolatot a Semsey-major melletti kikötőt működtető Nemzeti Sportközpontokkal, amely most éppen a kikötője bővítését tervezi.

Szeretne ott egy nemzetközi szintű vitorlasközpontot és egyéb sportközpontot létrehozni, olyan parti létesítményekkel, klubokkal, edzőtermekkel, szaunával, meleg-vizes medencékkel, stb., melyeket télen-nyáron egyformán használnak az élsportolók.

A területük viszont kevés ezekhez.

Mi be tudnánk szállni az ottani területünk egy részével, egy közös beruházásba, ahol a parti létesítmények a mi területünkön, a víziek pedig az ő területükön vannak. Egyféle gazdasági társaságot alakíthatnánk az állammal. Pénzügyileg talán az is elérhető, hogy csak az egyébként is megpályázható támogatási hányaddal szálljunk be, önrész nélkül.

Ebben a konstrukcióban szinte semmit nem kell tennünk, mégis van egy télen-nyáron működő jövedelemtermelő üzletrészünk, egész éves munkahelyekkel.

Az államnak is előnyös, mert úgy lesz egy kiemelt színvonalú sportlétesítménye, hogy a direkt költségvetést alig terheli.

Ennek az elgondolásnak máris vannak magas szintű támogatói.

Ha megbízást kapok, szívesen lebonyolítom az előkészítő tárgyalásokat.

Ezekkel a gondolatokkal zárom a napirendi pontomat. Kérem a tisztelt Képviselő-testülettől az ebben foglaltak megfontolását, pártolását és megvalósítását.

Révfülöp, 2015.dec.14.

Szabó Sándor Pál
önkormányzati képviselő